

Podružbljanje uprave in izvršnega sveta

Izvršni odbor pradsedstva občinske konference SZDL razpravljaj o osnutku odloka o občinskih upravnih organih

Osrednja razprava na zadnji seji izvršnega odbora predsedstva občinske konference SZDL Bežigrad je bila namenjena osnutkom odlokov o občinskih upravnih organih in o izvršnem svetu skupščine občine Bežigrad. Omenjena osnutka odlokov izhajata iz lanskoletnih zveznih zakonov o temeljnih sistema državne

uprave, zveznem izvršnem svetu in zveznih upravnih organih. Če trdimo, da smo z omenjenima zveznima zakonoma začeli družbeno preobrazbo celotne državne uprave z željo, da vanjo vključimo vse družbene dejavnike našega družbenopolitičnega sistema, moramo zapisati, da predlagani osnutki občinskih odlokov o upravnih organih in izvršnem svetu pravtako »izžarevajo« to nalogo. Res je tudi, da je od zadnje reorganizacije upravnih organov minilo že precej časa, zato smo že večkrat ugovarjali, da so ti organi in službe, čeprav izraz ni najprimernejši, pogosto odtrgani od občanov in se včasih srečujemo z birokratskimi in tehnokratskimi pojavi.

Pri predlagani organiziranosti občinske uprave opazimo prehod na kolegialno vodene upravne organe; to so štirje komiteji: za družbeno planiranje in varstvo okolja, za gospodarstvo in prekrbo, za družbene dejavnosti in splošno porabo ter za komunalno in stanovanjsko gospodarstvo in promet. Ti komiteji bodo po mnenju predlagateljev omogočili večjo vključenost, vseh

družbenih dejavnikov, in posodobitev tehnične oz. delovne opremljenosti uprave, ustrezna organizacija strokovnega dela ter posodobitev metod in načinov dela pa naj bi omogočila boljše povezavo z družbenopravnimi subjekti. Bistveni pomen predlaganega osnutka o občinskem izvršnem svetu pa je v njegovem poudarjanju vloge izvršnega sveta dejanskim spremembam v družbi, krepitev odgovornosti do delegatskih skupščin in do celotne družbe, večje učinkovitosti in njegove odprtosti za pobude in vplive vseh družbenih dejavnikov.

V. G.

Pogovor z župniki

Tradicionalni novoletni pogovor v okviru socialistične zveze z vsemi župniki, ki delujejo na območju občine Bežigrad, je bil tudi letos. Pogovor je vodil predsednik koordinacijskega odbora za verska vprašanja pri predsedstvu socialistične zveze Bežigrad, Joško Pirnar. V sprostih razpravi so obravnavali aktualna vprašanja.

D. B.

Obeta se nam nov lokal

Gostilno pri Žagarju zraven savskega mostu bo uredilo Gostinsko podjetje Črnuče

Če se ustavimo pri črnuškem mostu in pogledamo na levo proti Gameljanski cesti, zagledamo pred zavojem ceste večji objekt. Imenuje se gostilna Žagar, vendar je zaprta. Prejšnji lastnik in gostilničar Ladislav Žagar, ki je vodil gostilno že pred vojno, je to nepremičnino prodal gost. delovni organizaciji Črnuče.

Direktorja te del. organizacije Florjana Podgorščaka smo zaprosili za krajšo informacijo o tem, kaj bo novega pod streho te stare gostilne.

Po besedah direktorja bodo gostilno letos preuredili. V kleti bo posebna soba za zaključene družbe, v gornjih prostorih pa dve gostinski sobi in kuhinja. Gostilna bo lahko sprejela približno 90 gostov. Za motorizirane goste, ki so že v večini, bo parkirišče na zemljišču, ki jim ga je po posebni pogodbi odstopila Vodna skupnost. Kopalci na bregu Save, teh je namreč veliko v poletni vročini, bodo gasili željo v točilnici v kletnem prostoru.

S samo preureditvijo prostorov ne bo težav, več pa jih bo pri zbiranju raznih »papirjev«. To je dolga pot. Čemu toliko dokumentacije, če objekt že več desetletij stoji, pa je treba kljub temu zbirati »papirje« od začetka?

Počakati bo treba torej še nekaj mesecev in nova gostilna bo odprla vrata gostom, ki brez dvoma že čakajo na nove kuharske specialitete in vinsko kapljico iz nove kleti.

P. I.

Vsemogočna znanost je med drugim ugotovila, da so imeli ljudje v davnih časih precej boljše zobe, kot jih imamo danes, in da jih ni bilo treba zavarovati pri Savi. To so potrdila znanstvena raziskovanja izkopanih lobanj naših prednikov. Spoznali so tudi, da je bil zobobol v teden dni zelo redek pojav.

V današnjem času pa so zobje podvrženi pogostemu kvarjenju in zobobol nam preti na vsakem koraku. Zobobolu se ne morejo izogniti ne stari ne mladi, ne delavci in ne občani, preti tako generalnemu direktorju kot neposrednemu proizvajalcu.

Od nedavnega ima težave z zobobolom tudi prekaljeni neposredni proizvajalec tozda Blagostanje Jaka Zviti. No, pri zdravljenju svojega zobobola pa je Jaka užival posebne ugodnosti, kakršnih verjetno niso imeli naši daljni predniki, kaj šele večina samoupraviteljev v našem času. O njegovih ugodnostih bomo še govorili, prej pa se pozabavajmo s povsem drugim problemom.

Treba je namreč povedati, kako je sploh prišlo do Jakovega zobobola, saj je v tozdu vselej hvalil svoje odlične zobe, s katerimi bi lahko pregriznil celo jekleno verigo. Njegovega zobobola si ne moremo razložiti drugače kot z dejstvom, da ga je z neprevidezno zdravstveno propagando povzročil delegat SIS za zdravstvo tov. Nace.

Bilo pa je takole: Nekega dne je nace v tozd prinesel nekakšno brošuro o boleznih zob v današnjem času. Nava-jamo inkriminirano mesto iz te brošure:

»Mnogi pridejo k zobozdravniku, ko je že prepozno,

Kaj pa sveti potrošnikov?

Tudi če občani ne vedo zanje, slutijo, da so pomembni

Svetom potrošnikov, ki smo jih pred leti vnovič ustanovili, smo prerokovali lepo prihodnost. Na začetku je bila tudi zagnanost izvoljenih članov na primerni ravni. Toda vna je med tem že marsikje uplahnela. Zato smo naše občane vprašali:

– Ste se že kdaj obrnili na svet potrošnikov zaradi problema v zvezi s prekrbo?

– Ali veste, če v vaši krajevni skupnosti tak svet sploh obstoja?

– Kako mislite, da bi moral svet potrošnikov delati?

VANDA NOVAK, sedemnajstletna trgovka, je bila prva anketiranka: »Morda se čudno sliši, toda za svet potrošnikov v naši krajevni skupnosti še nisem slišala. Tu v Vojkovi zanj najbrž nihče ne ve. Sicer pa moram reči, da s prekrbo nismo na najslabšem. Če kakega blaga ni, ga pač ni, pa če ga naročimo ali ne. Dogaja se tudi, da blaga precej naročimo, v prodajo pa ne gre. Kdo je potem kriv? Nihče drug, kot mi trgovci. Ne vem, kako bi pri tem svet potrošnikov učinkovito pomagal...«

FELIKS VIDMAR, petindvajsetletni inženir elektrotehnike pri Iskri: »Nimam kaj reči! Preskrbljenost je dobra, če pa je to tudi zasluga sveta potrošnikov, za katerega žal ne vem, ali obstaja, toliko bolje. Morda smo moški kupci manj zahtevni kot žene. In še nekaj: tudi manj pikolovski smo! Torej za mene in družino – vse O. K.!«

MIHAELA GOSTIŠA, upokojenka: »V zadregi ste me spravili; da bi obstajal kak svet potrošnikov pri nas, sploh ne vem. Verjetno je to tudi moja krivda. Sicer pa bi svetovala, da se svet potrošnikov tudi z delovno organizacijo dogovori o boljši organizaciji dela, če sama ne zmore rešiti tega. Glede preskrbljenosti ni težav, čeprav je stiska s prostorom, zato pogrešamo v samopostrežnici manjše industrijske izdelke, saj je treba po vsako malenkost prav v središče mesta.«

MARIJA MARN, upokojenka, je prav tako zadovoljna in ne pogreša sveta potrošnikov, za katerega prav tako ne ve, da obstaja: »Jaz sem kar zadovoljna. Vse je v redu in tudi izbira je kar pravšnja. Nimam nobenih pripomb; no, včasih gre za kakšno malenkost, ki pa ni omembe vredna. Le vse je pretirano drago. To pa že ni več v moči nas upokojencev, saj veste...«

MILENA MEDVEŠČAK, uslužbenka, pa pravi: »Svet potrošnikov so lepo zamišljeno samoupravno telo. Čutiti pa jih je še vse premalo! Menim, da predvsem zato, ker ne morejo imeti odločilnega vpliva na poslovanje trgovskih delovnih organizacij. Zgolj posvetovalni glas pa je še vse premalo. Tu bi morali nekaj storiti in ne le razpravljati o tem, ali ima samo delovna organizacija pravico samoupravljanja in da je družbeno samoupravljanje, kamor sodijo ti sveti, povsem nekaj drugega. Saj verjetno ni težko najti skupnega imenovalca!«

S. B. – I. A.

HUMORESKA

ske roket) je uporabila vse svoje znanje, da bi ugotovila »objektivno diagnozo«. S kladivcem je najprej udarila po desnem sekalcu in sočutno vprašala: »Ali boli?«

Le kako bi se mogel v njenih lepih modrih očeh ponizati in reči: »Boli!«

»Ne!« se je odrezal Jaka. Zunaj je še vedno padal droban dež, zobozdravnica Francka pa je prav tako na drobno udarjala po zobeh.

»Boli?«
»Ne!«
»Boli?«
»Ne!«

Dvaintridesetkrat je ponovila isto vprašanje in dvaintridesetkrat je Jaka isto odgovoril. Na koncu je pomislila: »Zdrav je kot riba,« in mu že hotela v zdravstveno knjižico zapisati: b. p.

»Toda, tovarišica zobozdravnica, mene ne boli samo en zob, boli me vsa desna stran,« je tedaj vzkliknil Jaka. Zobozdravnica Francka je prišla prvič v vsem svojem pripraviškem stažu v zagato: njena »objektivna diagnoza« ni ustrezala subjektivnemu stanju pacienta.

»Pridite prihodnji petek na ponovni pregled,« se je končno odločila in se ljubko nasmehnila.

Spet je udarjala s kladivcem po zobeh in Jaka je stokal: »Jo, jo, jo...«

Zdravljenje se je nadaljevalo naslednji petek...

Kaže, da je znanost spregledala možnost, da je lahko tudi stasita plavooka zobozdravnica vzrok za hud zobobol.

IVAN ŠUČUR

ZBOR OBČANOV

GLASILO SZDL LJUBLJANA-BEŽIGRAD

Leta 1971 je časopis prejel PRIZNANJE OSVOBODILNE FRONTE SLOVENSKEGA NARODA

Od 1. maja 1976 izhaja vsakih 14 dni

Ustanovitelj in izdajatelj: Občinska konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Ljubljana-Bežigrad – Izdajateljski svet: Vladimira Doklić (podpredsednica), Stane Droljč, Vili Guček, Zdenka Kokalj, Stane Korman, Nada Kos-Hochkraut, Ivan Levstek, Joško Pirnar, Viktor Ramovš, Janez Rigler, Janez Snoj, Simona Škof, Martina Vučemić in Bojan Zavašnik (predsednik) – Uredniški odbor: Iztok Auser, Vlado Beznik, Dragica Bošnjak, Stane Droljč (pomočnik odgov. urednika), Rudi Izgoršek (tehnični urednik), Eda Komar, Niko Lapajne, Joško Pirnar (glavni urednik) in Janez Snoj (odgovorni urednik) – Telefon uredništva 314-745 – Rokopise in slike pošiljajte na naslov: »Zbor občanov«, 61000 Ljubljana, Staničeva 41 – Uprava: Staničeva 41, telefon 314-745, vodja uprave: Martina Vučemić – Tekoči račun pri SDK Ljubljana 50102-678-50197 – Časopis dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in vse delovne organizacije v bežigradski občini – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tisk: ČGP Delo – tozd Tisk časopisov in revij, Ljubljana, Likovčarjeva 1 – Naklada 28.000 izvodov